

תת"ע 2510/05 - שאול אללוף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2510-05 מדינת ישראל נ' אללוף
תיק חיצוני: 1132089853

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	שאול אללוף
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 2.2.05 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה לנהיגה וללא ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב, עבירות מיום 13.7.04. במסגרת גזר הדין נגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 3,000 ₪ ופסילה בפועל לתקופה של 18 חודשים.

3. המבקש טען כי לא ניתן לו יומו בבית המשפט וכי ביום הדיון היה נתון במאסר (מתאריך 17.8.04 ועד תאריך 7.2.07). טען כי מעולם לא קיבל הזמנה לדיון למרות שלא היתה מניעה לזמן אותו בהיותו עצור. טען כי במידה והיה ניתן לו יומו בבית המשפט היה מוכיח כי לא הוא נהג ברכב במועד ביצוע העבירה. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין וליתן לו יומו בבית המשפט.

4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הבקשה הוגשה לאחר המועד הקבוע בסעיף 130(ח) לחסד"פ ובית המשפט רשאי לדון בבקשה רק אם הוגשה בהסכמת תובע. טענה כי מדובר בדו"ח שניתן לפני למעלה מ-16 שנה. טענה כי המבקש צירף מסמכים לבקשה מהם עולה כי פנה לבית המשפט בתאריך 10.2.21 וקיבל את הדו"ח ואין כל הצדקה לשיהוי הנוסף.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת

פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. ההזמנה לדין וכתב אישום נמסרה למבקש ביום ביצוע העבירה, 13.7.04, ומכאן שהמבקש זומן כדין וידע אודות מועד הדיון. בנסיבות אלה, אין בידי לקבל טענת המבקש כי לא קיבל הזמנה לדיון. אף אם היה המבקש אסיר במועד הדיון אליו זומן, הרי שאין מניעה כי יתייצב לדיון כאסיר במועד שנקבע. יצוין כי לו אף רצה המבקש לדחות את מועד הדיון היה יכול לעשות זאת במהלך מאסרו באמצעות הגשת בקשה מתאימה לבית המשפט.

עוד יצוין כי להגשת הבקשה עסקינן ביום 29.7.21 קדמו בקשות אחרות של המבקש ביחס לתיק כאן, האחת משנת 2015 והשניה משנת 2018 לגביהן ניתנו החלטות.

מעבר לכך, מדובר בדו"ח ישן שניתן למבקש לפני למעלה מ-16 שנים, והמבקש אף לא נתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי הבלתי סביר בהגשת בקשתו.

8. אשר לטענת המבקש כי לא הוא נהג ברכב במועד ביצוע העבירה, מדובר בטענה בעלמא. מאישור שהיית אסיר בבית סוהר אשר צורף על ידי המבקש עולה כי המבקש היה נתון במאסר החל מיום 17.8.04, בעוד העבירה המיוחסת לו כאן קודמת למועד זה. המבקש לא פירט טענות הגנתו אלא טען כי כעת, בחלוף השנים, השוטר לא יוכל לזהות אותו כמי שנהג ברכב.

9. במכלול הנסיבות האמורות לעיל, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין. עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"א, 12 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.